

Energetický regulační úřad

Ing. Alena Vitásková
předsedkyně

Č. j.: 12096-16/2014-ERU

V Jihlavě dne 22. června 2015

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti České teplo s.r.o., se sídlem Klapkova 731/34, 182 00 Praha 8 - Kobylisy, IČ: 250 55 925 (dále též „kontrolovaná osoba“ nebo „účastník řízení“), zastoupené [REDACTED], se sídlem [REDACTED], proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12096-11/2014-ERU (sp. zn. KO-12096/2014-ERU) ze dne 1. dubna 2015, kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 odst. 1 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši 150 000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se dopustil tím, že pro rok 2014 v cenové lokalitě „Praha 10 – K Rybníčkům 282/19“ v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách uplatnil při kalkulaci předběžné ceny tepelné energie ekonomicky neoprávněné náklady v položce „Úroky“ ve výši [REDACTED] Kč a v položce „Zisk“ ve výši [REDACTED] Kč, a dále Energetický regulační úřad rozhodl ve výroku IV. tohoto rozhodnutí o zastavení části řízení týkající se neoprávněných nákladů uplatněných v položce „Mzdy a zákonné pojištění“ ve výši [REDACTED] Kč, jsem jako nadřízený správní orgán Energetického regulačního úřadu rozhodla podle § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti České teplo s.r.o., se sídlem Klapkova 731/34, 182 00 Praha 8 - Kobylisy, IČ: 250 55 925, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12096-11/2014-ERU (sp. zn. KO-12096/2014-ERU) ze dne 1. dubna 2015 zamítám a napadené rozhodnutí potvrzuji.

Odůvodnění:

I. Průběh kontroly

Energetický regulační úřad zahájil dne 31. července 2014 kontrolu u kontrolované osoby ve smyslu zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), jejímž předmětem bylo

zjištění, zda kontrolovaná osoba v roce 2014 v cenové lokalitě „Praha 10 – K Rybníčkům 282/19“ neporušuje cenové předpisy tím, že sjedná nebo požaduje předběžnou cenu tepelné energie, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle § 6 odst. 1 zákona o cenách.

Kontrolní zjištění Energetického regulačního úřadu byla obsažena v Protokolu o kontrole č. [REDAKCE] ze dne 31. října 2014, v němž bylo konstatováno, že kontrolovaná osoba v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie pro rok 2014 ve výše specifikované cenové lokalitě uplatnila část nákladů v položce „Mzdy a zákonné pojištění“ ve výši [REDAKCE] Kč, v položce „Úroky“ ve výši [REDAKCE] Kč a v položce „Zisk“ ve výši [REDAKCE] Kč, které již nelze považovat za ekonomicky oprávněné.

II. Správní řízení v prvním stupni

Dne 31. prosince 2014 oznámil Energetický regulační úřad kontrolované osobě zahájení správního řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

V rámci vedeného správního řízení účastník řízení zaslal dne 5. února 2015 vyjádření k posuzované věci, v němž rozporoval zjištěné kontrolní závěry. K neoprávněným nákladům zařazeným do položky „Mzdy a zákonné pojištění“ v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie uvedl, že se jedná pouze o odhadované množství nákladů vynaložených na mzdy a zákonné odvody, přičemž kontrolní orgán nijak nerozporoval cenu práce odhadovanou částkou [REDAKCE] Kč na hodinu ani údaj o předpokládaném rozsahu práce 1 750 hodin za rok, což dohromady činí [REDAKCE] Kč tak, jak bylo uvedeno v kalkulaci. Ohledně neoprávněných nákladů v části kalkulace týkajících se úroků účastník řízení především rozporuje použití statistických údajů České národní banky, neboť cenové rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 2/2013 (dále jen „cenové rozhodnutí“) v příloze č. 1 v bodě (2.6) na takovou statistiku neodkazuje a navíc blíže nevymezuje teritorium, kde má ke zjišťování obvyklých úroků docházet. V otázce přiměřenosti zisku pak účastník řízení namítal nepřezkoumatelnost závěrů správního orgánu, nesrovnatelnost subjektů, jejichž výše zisku byla porovnávána se ziskem uplatňovaným účastníkem řízení, a účelové zatajování podkladů, na základě nichž správní orgán postupoval.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 12096-11/2014-ERU ze dne 1. dubna 2015 byla účastníkovi řízení uložena pokuta 150 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil tím, že pro rok 2014 v cenové lokalitě „Praha 10 – K Rybníčkům 282/19“ v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách uplatnil při kalkulaci předběžné ceny tepelné energie ekonomicky neoprávněné náklady v položce „Úroky“ ve výši [REDAKCE] Kč a v položce „Zisk“ ve výši [REDAKCE] Kč. Výrokem IV. Energetický regulační úřad část řízení týkající se neoprávněných nákladů uplatněných v položce „Mzdy a zákonné pojištění“ zastavil z toho důvodu, že účastník řízení dostatečně odůvodnil celkově uplatněnou částku [REDAKCE] Kč v této položce kalkulace s tím, že při zajištění spolehlivého, bezpečného a efektivního chodu tepelného zařízení je třeba počítat i s mimořádnými a obtížně předvídatelnými okolnostmi.

V dalších částech předmětu správního řízení se prvostupňový správní orgán ztotožnil se závěry kontroly a konstatoval, že účastníkem řízení uplatněné úroky z úvěru (roční úroková sazba 9,25 %) neodpovídají obvyklé úrokové sazbě (roční úroková sazba 3,7 %) zjištěné pro pořízení majetku v České republice s obdobnou pořizovací cenou, za jakou účastník řízení zajistil výstavbu horkovodu, přičemž Energetický regulační úřad pro porovnání použil statistické údaje České národní banky. K navýšení předběžné ceny tepelné energie podle Energetického regulačního úřadu došlo i zahrnutím nepřiměřeně vysokého zisku do kalkulace této ceny, neboť po srovnání zisku účastníka řízení se ziskem uplatňovaným subjekty vykonávajícími srovnatelnou ekonomickou činnost bylo zjištěno, že v tomto konkrétním případě zisk účastníka řízení přesahuje obvyklý zisk o ██████████ Kč, přičemž zisk v takové výši by ve vztahu k použitému kapitálu v příslušné cenové lokalitě zajistil návratnost tohoto kapitálu za nepřiměřeně krátké časové období, když střední hodnota výnosu použitého kapitálu odpovídá 30,89 % oproti správním orgánem zjištěné hodnotě 8,12 %.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti výrokům I. – III. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 12096-11/2014-ERU ze dne 1. dubna 2015, které mu bylo doručeno 7. dubna 2015, podal účastník řízení dne 21. dubna 2015 rozklad.

Podle účastníka řízení vzal Energetický regulační úřad údaj České národní banky za závazný, aniž by bylo zřejmé, co je konkrétním obsahem a náplní pro statistický údaj o výši úroku 3,7 %, současně však nezpochybnil samotný smluvní vztah uzavřený s poskytovatelem úvěru. Účastník řízení zdůraznil, že pojem obvyklá úroková míra úvěrů není v cenovém rozhodnutí vymezen jako statistický údaj České národní banky, nadto vycházející pouze ze smluvních vztahů v rámci České republiky. Postup správního orgánu je podle účastníka řízení nepřijatelný a nezákonný, když vychází z údajů na území pouze jednoho státu, čímž upírá možnost uzavírání jiných smluvních vztahů než na území České republiky. Účastník řízení Energetickému regulačnímu rovněž vytkl, že se nezabýval údaji vztahujícími se přímo k energetickým zařízením, neboť dle znalosti trhu a situace v poskytování úvěrů není podle něj reálné pro financování podnikatelského záměru v oblasti energetiky zajistit úvěr s úrokem ve výši 3,7 % p.a. Co se týče oblasti úroků, účastník řízení poukázal taktéž na rozporné hodnoty uvedené v odůvodnění rozhodnutí.

Účastník řízení, vycházející z toho, že neoprávněnost zisku jím kalkulovaném v předběžné ceně tepelné energie byla zjištěna na základě porovnání se srovnatelnými dodavateli, konstatoval, že není zřejmé, s kým byl takto srovnáván, neboť mu to správní orgán svým postupem znemožnil. V této souvislosti především napadá, že neměl možnost při nahlížení do spisu činit si výpisy či kopie, a to z důvodu, že informace z automatických sestav byly správním orgánem označeny za utajované a podléhající povinnosti mlčenlivosti, s čímž však účastník řízení nesouhlasí. Za nepřezkoumatelný a zmatečný postup považuje účastník řízení rovněž zařazení stovky či tisíce listin do spisu, aniž by bylo patrné, které z těchto listin se staly skutečně podkladem pro rozhodnutí. Účastník řízení nesouhlasí s postupem Energetického regulačního úřadu, který vylučuje jakoukoliv možnost identifikovat subjekty, s nimiž byl srovnáván, a tím prakticky znemožnit přezkoumání závěrů

správního orgánu. Rovněž odkazuje na své námitky ohledně rozporování srovnatelnosti některých srovnávaných subjektů, které přednesl v jiném správním řízení sp. zn. ÚP-00187/2011-ERU. Co se týče samotného procesu srovnávání, účastník řízení namítá, že správní orgán pominul potřebu investic do energetických zařízení v řádu asi [REDACTED] Kč, které musel vynaložit, přičemž investice u srovnávaných subjektů uvedeny nejsou, resp. nejsou vůbec posuzovány, čímž vychází ukazatel zisku na GJ podstatně nižší než ten, který by zohledňoval návratnost investice a výdělek. Účastník řízení zdůraznil, že Energetický regulační úřad považuje zisk za prostředek návratnosti použitého kapitálu, ale již dále nezohledňuje, že zisk má zajišťovat rovněž zmíněný výdělek, nadto za přiměřené období návratnosti kapitálu považuje správní orgán délku odpisů, nicméně takovýmto způsobem doba návratnosti investic limitována není. Závěrem účastník řízení podotknul, že prvostupňový orgán nezohlednil všechny jím vynaložené investice v příslušné cenové lokalitě, které nezahrnují pouze pořizovací cenu horkovodu, ale rovněž platby za zřízení věcného břemene a leasing.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu jsem po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Předně uvádím, že námitky účastníka řízení směřují proti oběma vytyčkaným nákladům v ceně tepelné energie, které Energetický regulační úřad neuznal jako ekonomicky oprávněné, na základě čehož mu udělil pokutu, proto se v další části rozhodnutí budu těmito náklady zabývat jednotlivě, tedy zvlášť (A) úroky z úvěrů a zvlášť (B) ziskem.

(A) Podle § 2 odst. 7 písm. a) zákona o cenách se pro účely tohoto zákona za ekonomicky oprávněné náklady považují náklady pořízení odpovídajícího množství přímého materiálu, mzdové a ostatní osobní náklady, technologicky nezbytné ostatní přímé a nepřímé náklady a náklady oběhu; při posuzování ekonomicky oprávněných nákladů se vychází z dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím k zvláštnostem daného zboží.

V bodě (1.2) cenového rozhodnutí je stanoveno, že ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie jsou ekonomicky oprávněné náklady nezbytné pro výrobu anebo rozvod tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle jiného právního předpisu. Veškeré uplatňované ekonomicky oprávněné náklady zahrnuje dodavatel do ceny tepelné energie. Podmínky pro určení některých ekonomicky oprávněných nákladů v ceně tepelné energie jsou uvedeny v příloze č. 1 tohoto cenového rozhodnutí.

Podle bodu (2.6) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí lze do ceny tepelné energie nejvýše promítnout obvyklou výši úroků z úvěru, půjčky a jiné výpomoci, které jsou uzavřeny do 31. prosince 2012 a které jsou nezbytné a přímo souvisejí s výrobou nebo rozvodem tepelné energie, maximálně ve výši odpovídající úrokům z bankovních úvěrů. Z důvodu splácení jistiny úvěru, půjčky nebo jiné výpomoci nelze navýšit cenu tepelné energie nad rámec podmínek pro sjednání cen tepelné energie.

Z těchto ustanovení je zřejmé, že aby vynaložený náklad dodavatele tepelné energie mohl být považován za ekonomicky oprávněný (tj. mohl být uplatněn v kalkulaci ceny tepelné energie), musel by jednak souviset s výrobou anebo rozvodem tepelné energie a rovněž by musel odpovídat obvyklé výši.

Jak uvedl Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku ze dne 2. října 2008, sp. zn. 2 Afs 109/2007, správní orgán, který v rámci cenové regulace posuzuje ekonomickou oprávněnost určitých nákladů, při svém rozhodování musí postupovat na základě racionální úvahy. V první řadě si musí ujasnit, zda by dané náklady v konkrétních poměrech kontrolované osoby řádný hospodář vynaložil. Přitom je třeba zohlednit všechny okolnosti a vzít v úvahu i to, že při úvaze o vynaložení určitých nákladů nelze odhadovat budoucí vývoj rozhodných skutečností s naprostou jistotou, takže řádný hospodář bude brát v úvahu i možnost, že dojde k mimořádným či obtížně předvídatelným okolnostem, na které bude muset adekvátně reagovat. Poté, co si právní orgán ujasní, jaké náklady by v konkrétním případě vynaložil řádný hospodář, porovná je s náklady skutečně vynaloženými. Teprve, zjistí-li, že skutečně vynaložené náklady v nikoli nevýznamné míře převyšují náklady ekonomicky oprávněné, je zde prostor pro případný postih za správní delikt na úseku cen.

Přestože tedy pravidla věcného usměrňování cen v příslušném roce umožňovala do ceny tepelné energie zahrnout úroky z úvěrů uzavřené do 31. prosince 2012, nelze za ekonomicky oprávněné náklady považovat úroky z úvěrů v libovolné výši, ale naopak pouze takové, které by vynaložil řádný hospodář. Tuto skutečnost je třeba v případě výroby nebo rozvodu tepelné energie ještě zdůraznit, neboť se jedná z velké části o podnikání s tzv. přirozeným monopolem a náklady, které vynakládá dodavatel tepelné energie na tuto činnost, následně vstupují do ceny tepelné energie a jsou mu hrazeny ze strany odběratelů. Monopolní dodavatel pak z důvodu absence jakékoliv konkurence není nucen náklady na výrobu nebo rozvod tepelné energie minimalizovat, a proto je v odvětví teplárenství velmi důležitá cenová regulace a následná kontrola.

Cenové rozhodnutí v případě úroků z úvěrů používá pojem „obvyklá výše úroků“, přičemž se jedná o neurčitý právní pojem, jehož obsah není nikde přesně definován. Přesto nelze tvrdit, že by tato skutečnost znemožňovala výkon cenové regulace a v kontextu konkrétního případu by se nedal obsah tohoto pojmu vymezit. Cenové rozhodnutí však dále zakotvuje maximální výši úroků, kterou dodavatel tepelné energie nesmí při kalkulaci ceny tepelné energie překročit. Tato maximální úroveň odpovídá úrokům z bankovních úvěrů.

Předmětem sporu je částka ██████████ Kč, kterou účastník řízení v kalkulaci předběžné ceny tepelné energie uplatnil jako úroky z investičního úvěru poskytnutého švýcarskou společností Euro Energie Finanz AG na pořízení horkovodu ve výši ██████████ Kč. Účastník řízení si s uvedenou společností dohodl úrokovou sazbu ve výši 9,25 % p.a. fixovanou

do 31. prosince 2011 a později vždy na období jednoho roku (do 31. prosince). Dne 12. května 2014 byl investiční úvěr splacen bezzbytku.

K posouzení výše úroků odpovídající úrokům z bankovních úvěrů použil Energetický regulační úřad údaje z veřejné databáze ARAD, která je součástí informačního servisu České národní banky, jejímž cílem je vytvořit jednotný systém prezentace časových řad agregovaných údajů za jednotlivé statistiky a oblasti finančního trhu. Převážná část těchto údajů pochází ze statistických zpracování prováděných přímo v České národní bance, některá data jsou převzata z externích zdrojů, například z Českého statistického úřadu. Jedná se tak o objektivní veřejně přístupnou databázi, s jejíž pomocí lze zjistit přesně definované statistické údaje.

V posuzovaném případě se jedná o data o úrokových sazbách úvěrů účtovaných bankami a pobočkami zahraničních bank nefinančním podnikům v České republice. Jako vyhledávací kritérium byly zvoleny úvěry s fixací do 1 roku včetně, a to s objemem jak do 7,5 mil. Kč, tak od 7,5 mil. Kč do 30 mil. Kč. V listopadu 2013, tedy v době, kdy měl účastník řízení podle smlouvy možnost sjednat novou výši úrokové sazby pro následující rok, činila úroková sazba pro úvěry od 7,5 mil. Kč do 30 mil. Kč s fixací do 1 roku včetně 2,29 % a pro úvěry do 7,5 mil. Kč s fixací 1 roku včetně 3,7 %. Protože úvěr sjednaný účastníkem řízení ve výši 7 500 000 Kč je přesně na hranici zvoleného kritéria, vzal správní orgán za rozhodný údaj ten, který je pro účastníka řízení příznivější.

Při použití úrokové sazby 3,7 % pak vyplývá, že účastník řízení mohl v kalkulaci ceny tepelné energie uplatnit roční úrok nejvýše v částce [REDACTED] Kč. Protože byl však úvěr splacen již ke dni 12. května 2014, mohl být tento úrok uplatněn v roce 2014 pouze v poměrné části, a to ve výši [REDACTED] Kč.

V tomto ohledu se tak plně ztotožňují se závěry Energetického regulačního úřadu, neboť smlouvenou úrokovou sazbu uplatňovanou účastníkem řízení nelze považovat za obvyklou ani odpovídající úrokům z bankovních úvěrů, ale naopak za více než dvojnásobně překračující maximálně stanovenou hranici, čímž byly neoprávněně navýšeny náklady na rozvod tepelné energie o částku [REDACTED] Kč, což představuje navýšení ceny o [REDACTED] Kč/GJ.

K námitkám účastníka řízení uvádím, že Energetickému regulačnímu úřadu v rámci kontroly kalkulace ceny tepelné energie nepřísluší rozporovat jednotlivé smluvní vztahy, na základě nichž vznikají náklady při rozvodu tepelné energie, a tedy zasahovat do výkonu soukromých subjektivních práv, na druhou stranu je však Energetický regulační úřad zákonem povolán k výkonu regulace v oblasti dodávek tepelné energie ze soustavy centrálního zásobování teplem a ke kontrole oprávněnosti nákladů do ceny tepelné energie vstupujících. Jinými slovy Energetický regulační úřad není oprávněn rozporovat obsah uzavřených smluv, neboť nepřezkoumává formální platnost soukromoprávních úkonů či jejich dílčích součástí, avšak kompetenci ke kontrole jednotlivých nákladových položek ceny tepelné energie má. Skutečnost, že určitý právní úkon je platným, neznamená, že náklad v souvislosti s ním realizovaný je v regulované ceně nákladem ekonomicky oprávněným. Je tak zcela na dodavateli tepelné energie, jakým způsobem smluvní vztah uzavře a o jakém obsahu, do ceny tepelné energie lze nicméně zařadit toliko náklady, které odpovídají

pravidlům věcného usměrňování cen, a to i z hlediska jejich výše. V případě, že tomu tak není, vystavuje se dodavatel tepelné energie nebezpečí uložení sankce.

S ohledem na výše uvedené se nelze ztotožnit s námitkou, podle níž Energetický regulační úřad svým postupem upírá možnost uzavírání jiných smluvních vztahů než na území České republiky. Jak již bylo řečeno, Energetický regulační úřad nezasahuje do autonomie vůle dotčených subjektů, nýbrž kontroluje oprávněnost nákladů v ceně tepelné energie, přičemž podle zákona o cenách je nutné posuzovat ekonomickou oprávněnost z dlouhodobě obvyklé úrovně těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím k zvláštnostem daného zboží. V této souvislosti je třeba dodat, že Energetický regulační úřad je zmocněn k výkonu regulace a provádění kontrol na území České republiky, dodávky tepelné energie jsou realizovány na území České republiky a k investicím, pořízování majetku a jeho provozování dochází rovněž na území České republiky. Postup, kdy Energetický regulační úřad vycházel ze statistiky České národní banky tvořené z údajů týkajících se území České republiky, se v tomto ohledu jeví jako zcela racionální a ekonomicky odůvodněný. Při aplikaci neurčitých právních pojmů či kritérií je nutno respektovat zákaz svévolného postupu, v tomto ohledu energetický regulační úřad uvedený neurčitý pojem obvyklého úroku vhodným způsobem objektivizoval a vztáhl ke konkrétním skutečnostem. Navíc při tomto porovnání byly zohledněny specifické okolnosti vztahující se k účastníkovi řízení jako období, kdy mohla být sjednána nová úroková sazba, fixace, výše úvěru a povaha subjektu požadujícího úvěr. Dodavatel tepelné energie samozřejmě není nucen uzavírat smluvní vztahy na území České republiky. Měl by však respektovat obvyklou výši úvěrů, při níž lze určitý projekt běžně realizovat, a tuto míru v kalkulaci ceny tepelné energie nepřekročit. V opačném případě nelze tvrdit, že by postupoval s péčí řádného hospodáře, a to zvláště za situace, kdy jím sjednaná úroková sazba převyšuje sazbu odpovídající úrokům z bankovních úvěrů výrazným způsobem.

Dále účastník řízení namítal, že správní orgán nevycházel z údajů vztahujících se přímo k energetickým zařízením. Blíže však neuvedl, jakým způsobem by se úvěry poskytnuté na pořízení energetického zařízení měly lišit od úvěrů poskytnutých na jiné projekty, pouze obecně konstatoval, že při znalosti trhu a situace v poskytování úvěrů není reálné takový úvěr v oblasti energetiky získat. Naopak pokud bychom vycházeli z toho, že sjednávaná úroková sazba je ovlivňována mimo dalších faktorů i bonitou klienta či určitou „rizikovostí“ projektu, pak v případě podnikání v oblasti rozvodu tepelné energie lze všechny oprávněné náklady uplatňovat ve věcně usměrňované ceně tepelné energie a tím výrazně snížit riziko včasného nesplacení úvěru, neboť ručením omezení nákladů vstupujících do regulované ceny je zároveň právní záruka uznání určitých nákladů a tím zajištění jejich návratnosti. Tvrzení účastníka řízení je tak neodůvodněné a nepodložené.

V daném případě jsem nepřistoupila ani k navrhovanému dokazování dožádáním u komerčních bank (konkrétně Komerční banka, Česká spořitelna, Československá obchodní banka, Oberbank AG, Raiffeisenbank a Deutsche bank) za účelem zjištění, kolik úvěrů bylo v roce 2011 poskytnuto na výstavbu energetických zařízení s úrokovou sazbou 3,7 % p.a., neboť by provedení tohoto důkazu bylo nadbytečné. Účastník řízení neodůvodnil, proč by financování výstavby energetického zařízení mělo být odlišné od financování projektů v jiných podnikatelských oblastech, proto považuji postup Energetického regulačního úřadu

s použitím statistických údajů České národní banky o úrokových sazbách za správný. Nadto jako zdroj pro statistické údaje o výši úrokových sazeb byla použita statistika úrokových sazeb měnových a finančních institucí, jejichž seznam je zveřejněn na webových stránkách České národní banky, který zahrnuje i údaje od účastníkem řízení jmenovaných komerčních bank, resp. jejich poboček v České republice.

(B) Podle § 2 odst. 7 písm. b) zákona o cenách se pro účely tohoto zákona za přiměřený zisk považuje zisk spojený s výrobou a prodejem daného zboží odpovídající obvyklému zisku dlouhodobě dosahovanému při srovnatelných ekonomických činnostech, který zajišťuje přiměřenou návratnost použitého kapitálu v přiměřeném časovém období.

V bodě (1.3) cenového rozhodnutí je stanoveno, že přiměřeným ziskem v ceně tepelné energie je přiměřený zisk, který přímo souvisí s dodávkou tepelné energie a splňuje podmínky uvedené v příloze č. 1 tohoto cenového rozhodnutí.

Podle bodu (4.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí je výše zisku před zdaněním v ceně tepelné energie uplatňována s ohledem na výši ceny tepelné energie, dosahované technické a finanční ukazatele při porovnání s dodavateli se srovnatelnými podmínkami při výrobě anebo rozvodu tepelné energie a obvyklou výnosnost použitého kapitálu, který je v obvyklé výši pro zajištění dodávek tepelné energie, a to bez ohledu na vlastnictví majetku souvisejícího s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, pokud zisk ve výši přiměřeného zisku není vytvářen již vlastníkem tohoto majetku. Prokázání přiměřeného zisku zahrnutého v nájemném je předmětem dohody nájemce a vlastníka majetku souvisejícího s výrobou a rozvodem tepelné energie.

Co se týče uplatňovaného zisku, je nepochybné, že obecně jde o oprávněný náklad v kalkulaci ceny tepelné energie, neboť dosažení zisku je legitimním cílem každé podnikatelské činnosti. Určení konkrétní výše zisku je pak na každém dodavateli tepelné energie, záleží tedy na něm, zda se kupříkladu rozhodne neuplatňovat žádný či jen minimální zisk. Při určování výše zisku je však nutné respektovat zákonné ustanovení, stejně jako v mezích zákona vydané prováděcí právní předpisy. Přiměřeným ziskem je tak třeba v posuzovaném případě rozumět zisk související s dodávkami tepelné energie, který splňuje podmínku dlouhodobé obvyklosti při srovnatelných ekonomických činnostech, přičemž takový zisk musí zajišťovat návratnost (nebo také výnosnost) použitého (investovaného) kapitálu.

Účastník řízení zahrnul do kalkulace předběžné ceny tepelné energie zisk v celkové výši ████████ Kč, což při plánované dodávce ████████ GJ tepelné energie představuje zisk v jednotkové výši ████████ Kč/GJ. Zisk v takovéto jednotkové výši se jeví objektivně jako nepřiměřený, proto Energetický regulační úřad přistoupil ke zjišťování, jaký obvyklý zisk je dlouhodobě uplatňován při srovnatelných ekonomických činnostech. Za účelem tohoto srovnání správní orgán zvolil údaje o dodavatelích tepelné energie, resp. jejich cenových lokalitách, které lze z hlediska technických a ekonomických ukazatelů považovat za srovnatelné s cenovou lokalitou účastníka řízení. Aby bylo možno považovat určitou cenovou lokalitu za srovnatelnou, není nutné, aby porovnávané cenové lokality odpovídala ve všech specifikách, dokonce to není ani reálné, postačí, pakliže se budou shodovat v základních rysech ovlivňujících účel a výši použitých nákladů v těchto cenových

lokalitách. Jinak řečeno, byly zvoleny cenové lokality, které způsobem výkonu ekonomické činnosti odpovídaly způsobu výkonu ekonomické činnosti účastníka řízení v kontrolované cenové lokalitě.

Pro výběr srovnatelných cenových lokalit, jejichž data byla převzata z regulačních výkazů předávaných dodavateli tepelné energie Energetickému regulačnímu úřadu na základě § 20 odst. 6 energetického zákona, byla zvolena kritéria, která zohlednila, že účastník řízení je toliko distributorem tepelné energie v cenové lokalitě „Praha 10 – K Rybníčkům 282/19“, což znamená, že veškerou tepelnou energii nakupuje a nikoli sám vyrábí. Dále byl určen rozsah dodaného množství tepelné energie od [REDAKCE] do [REDAKCE] GJ (dodávka účastníka řízení byla odhadována na množství [REDAKCE] GJ), který ovlivňuje výši nákladů na výrobu tepelné energie, a to jak nákladů proměnných, tak i stálých.

Jako úroveň předání tepelné energie byla specifikována dodávka z domovních předávacích stanic, neboť účastník řízení na této úrovni v posuzované cenové lokalitě tepelnou energii odběratelům předává, přičemž úroveň předání rovněž může významným způsobem ovlivňovat náklady vstupující do ceny tepelné energie, když odběratelé v případě předání tepelné energie z domovních předávacích stanic musí hradit náklady vzniklé provozem celého rozvodného zařízení až po zmiňované předávací stanice, na rozdíl například od těch odběratelů, kterým je tepelná energie předávána přímo ze zdroje.

Dalším důležitým kritériem bylo, aby byl ve srovnávaných cenových lokalitách vykázan nějaký majetek používaný pro rozvod tepelné energie v položkách kalkulace Odpisy, Nájem či Leasing, aby cenová lokalita účastníka řízení nebyla porovnáвана s lokalitami, kde žádný takový majetek vykázan není, např. z důvodu, že je pro licencovanou činnost veškerý majetek již odepsán a tak jeho pořizovací hodnota neovlivňuje celkovou cenu tepelné energie.

Samotná srovnávací metoda a výběr srovnatelných lokalit jsou blíže popsány v odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které tímto odkazují, přesto by bylo vhodné některé základní skutečnosti zopakovat. Po výběru shora uvedených kritérií byly pomocí softwarového nástroje vybrány ty cenové lokality, které těmto kritériím vyhovují a lze je považovat za srovnatelné s cenovou lokalitou „Praha 10 – K Rybníčkům 282/19“. Poté Energetický regulační úřad přistoupil ke zjišťování, jaký zisk byl v uvedených cenových lokalitách uplatňován příslušnými dodavateli tepelné energie a zda je v tomto ohledu možné zisk účastníka řízení považovat za dlouhodobě obvyklý. Podmínka dlouhodobosti byla zajištěna použitím vstupních údajů z regulačních výkazů za období let 2004 až 2012, přičemž byla následně aplikována statistická metoda, při níž byly v první fázi vyloučeny nulové a záporné hodnoty znamenající, že dodavatelé tepelné energie v těchto lokalitách žádný zisk neuplatňují nebo dokonce vykazují ztrátu, v další fázi pak došlo k vyloučení odlehklých hodnot, které jsou zpravidla zatíženy chybou, zejména však nesplňují podmínku obvyklosti. Po vyloučení těchto hodnot byla pomocí metody frekvenčního rozdělení zjištěna četnost vyskytovaných hodnot v jednotlivých třídách, přičemž horní hranice třídy, v níž byla ještě splněna určená minimální četnost hodnot, představuje horní výši obvyklého zisku.

Uvedený postup je pro účastníka řízení příznivější než zjišťování průměrného zisku uplatňovaného při srovnatelných ekonomických činnostech a současně vhodněji odpovídá

zákoně definici přiměřeného zisku, neboť horní obvyklá výše zisku vychází, jak už bylo popsáno výše, z horní hranice třídy, v níž je ještě splněna určená minimální četnost hodnot, což lze jinými slovy interpretovat tak, že horní obvyklá výše zisku se shoduje s hranicí nejvyššího zisku zjištěného u srovnatelných cenových lokalit, který je uplatňován více (několika) dodavateli tepelné energie, tak aby bylo možné tento zisk ještě považovat za obvyklý. Případný vyšší zisk vztažený na množství tepelné energie již základní podmínku obvyklosti nespĺňuje, neboť by se jednalo o izolovanou hodnotu uplatňovanou toliko samostatnými subjekty.

Na základě této metody pak dospěl správní orgán k prvotnímu závěru, že horní výše obvyklé hodnoty zisku za uvedené období u srovnatelných cenových lokalit činí █████ Kč/GJ (pro ilustraci lze uvést, že průměrný zisk u srovnatelných cenových lokalit byl zjištěn ve výši █████ Kč/GJ), což při plánovaném množství dodávky tepelné energie ze strany účastníka řízení (█████ GJ) představuje celkovou částku █████ Kč. Oproti účastníkem řízení uplatňované částce jde o rozdíl ve výši █████ Kč. Už samotná jednotková výše zisku uplatňovaného účastníkem řízení (█████ Kč/GJ) ve srovnání se zjištěnou horní obvyklou výší zisku u srovnatelných subjektů jednoznačně indikuje, že zisk účastníka řízení je neobvykle vysoký, a to několikanásobně.

Z tohoto důvodu následně pristoupil Energetický regulační úřad ke zjišťování, zda je takto určená výše obvyklého zisku odůvodněná ve vztahu k použitému kapitálu v příslušné cenové lokalitě, tj. zda účastník řízení nevynaložil takové oprávněné a nutné investice (ve výši nikoli neobvyklé či nepřiměřené), u nichž by zisk odpovídající horní výši obvyklých hodnot nezajistil jejich přiměřenou návratnost v přiměřeném časovém období.

Za použitý kapitál je třeba považovat provozní aktiva ve smyslu § 2 písm. d) vyhlášky č. 59/2012 Sb., o regulačním výkaznictví (dále jen „vyhláška o regulačním výkaznictví“), přičemž podle tohoto ustanovení se provozními aktivy rozumí dlouhodobý majetek nezbytný k zajištění licencované činnosti, který je snížený o v tomto ustanovení jmenované skutečnosti. Obdobně se v oblasti plynárenství či elektroenergetiky při určení výše zisku vychází z hodnoty regulační báze aktiv, jejíž základ tvoří provozní aktiva. Přiměřenému časovému období pak odpovídá délka životnosti příslušného majetku, neboť životnost aktiva je odhadem doby, po kterou se očekává, že bude majetek možné rentabilně využívat za účelem, pro který byl určen, v tomto případě tedy k rozvodu a dodávce tepelné energie.

Sám účastník řízení předložil kontrolnímu orgánu karty majetku se seznamem provozovaného majetku v příslušné cenové lokalitě, který zahrnuje náklady za zřízení věcného břemene ve výši █████ Kč a náklady na pořízení horkovodu ve výši █████ Kč. Jiný majetek účastník řízení neuvedl, lze tak mít důvodně za to, že byl již účetně odepsán, čemuž odpovídá kalkulace předběžné ceny tepelné energie pro rok 2014, v níž účastník řízení neuplatnil žádné náklady na nájem a leasing, pouze náklady na odpisy ve výši odpovídající ročním účetním odpisům horkovodu a věcného břemene.

Určitou relevanci lze přiznat námitce účastníka řízení, že mezi použitý kapitál bylo nutné zařadit i náklady na zřízení zmíněného věcného břemene, neboť z hlediska účetního se jedná o ocenitelné právo, tedy o nehmotný majetek potřebný k zajištění licencované činnosti, který se z pohledu vyhlášky o regulačním výkaznictví řadí mezi provozní aktiva,

avšak po přezkoumání postupu prvostupňového orgánu bylo zjištěno, že Energetický regulační úřad náklady na zřízení věcného břemene do výpočtu zahrnul, jak bude vysvětleno níže, nicméně tuto skutečnost v odůvodnění rozhodnutí neuvedl. Daná skutečnost tak nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, výsledek zůstává nezměněný.

Co se týče namítané investice do leasingu na pořízení předávací stanice v celkové ceně [REDAKCE] Kč, k tomu konstatuji, že na uvedený náklad nelze nahlížet jako na použitý kapitál pro účely zjišťování zisku, neboť tento majetek již v roce 2014 nemá žádnou účetní hodnotu, byť by byl účastníkem řízení nadále používán. Z úřední činnosti (regulačních výkazů) a podkladů založených v kontrolním spise (zejména kupní smlouva ze dne [REDAKCE] mezi účastníkem řízení a společností HVB Leasing Czech Republic s.r.o. a splátkový kalendář k leasingové smlouvě č. 1111002869) je Energetickému regulačnímu úřadu známo, že cena pořízení výměňkové stanice byla ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž leasingová marže činila podle regulačních výkazů zasláných účastníkem řízení [REDAKCE] Kč bez DPH. Leasingové splátky měly být realizovány od prosince 2003 do listopadu 2008, nicméně do kalkulace ceny tepelné energie vstupovaly až do roku 2013, kdy byla uplatněna zbytková částka [REDAKCE] Kč. Od roku 2014 již účastník řízení neuplatňuje v kalkulaci ceny tepelné energie žádné náklady na leasing.

Z výše uvedeného je zřejmé, že majetek již byl účetně odepsán a jeho pořizovací hodnota včetně leasingové marže byla uplatněna v ceně tepelné energie a uhrazena jednotlivými odběrateli. Návratnost pořizovací ceny tohoto majetku tak již byla zajištěna, když účastník řízení na tento použitý kapitál mohl v minulosti uplatňovat přiměřený zisk. Samozřejmě není vyloučeno, aby dodavatel tepelné energie užíval pro licencovanou činnost i majetek, který již byl zcela účetně odepsán, nicméně na kartách majetku by měla být tato skutečnost zaznamenána tak, že se daný majetek v účetnictví vede s nulovou zůstatkovou hodnotou, současně však již při určování přiměřeného zisku není s tímto kapitálem počítáno, neboť by uplatňování dalšího zisku znamenalo překročení pořizovací ceny majetku, aniž by byl dodavatel nucen provádět v cenové lokalitě další investice či technická zhodnocení, tj. nebyl by nucen postupovat jako řádný hospodář.

Z tohoto důvodu Energetický regulační úřad za přiměřenou dobu návratnosti (výnosnosti) použitého kapitálu považuje dobu životnosti zařízení, která by měla odpovídat době uplatňování účetních odpisů (jež by měly odrážet faktický stav věci). Takovýto výklad zákonného ustanovení považuji za přílehlavý, když po uplynutí této doby by měl být daný majetek vyřazen z užívání, příp. by měl projít určitou modernizací, protože po uplynutí odhadované doby životnosti zařízení by se mělo toto zařízení z technických důvodů blížit stavu nepoužitelnosti nebo se jeho provoz z ekonomických důvodů již nevyplatí. Jestliže by byla zvolena kratší doba návratnosti použitého kapitálu, byla by tato návratnost zajištěna dříve než je doba životnosti zařízení a tato situace by nenutila dodavatele k investicím do energetických zařízení. Delší časové období návratnosti použitého kapitálu by naopak znamenalo popření účelu tvorby zisku, když by ke generování přiměřeného zisku nedošlo v přiměřeném časovém období, čímž by mohlo dojít k tomu, že dodavatel tepelné energie by nemusel mít k dispozici dostatečné finanční prostředky na obnovu zastaralého majetku používaného pro výrobu anebo rozvod tepelné energie.

Shrneme-li tedy veškerý použitý kapitál v cenové lokalitě „Praha 10 – K Rybníčkům 282/19“ zahrnující pořizovací cenu dosud účetně neodepsaného a používaného majetku k rozvodu tepelné energie, jedná se o částku [REDACTED] Kč za pořízení horkovodu (v prvostupňovém rozhodnutí uvedeno [REDACTED] Kč, kdy se v podkladech předložených účastníkem řízení objevují obě hodnoty) a částku [REDACTED] Kč za zřízení věcného břemene. Účastník řízení v kalkulaci ceny tepelné energie uplatňoval zisk ve výši [REDACTED] Kč, který představuje výnosnost vlastního kapitálu, k čemuž se připočítávají úroky z úvěrů ve výši [REDACTED] Kč jako výnosnost cizího kapitálu, celkem tedy [REDACTED] Kč. Následně se zisk společně s úroky z úvěrů porovnává se střední hodnotou výnosu použitého kapitálu, jinými slovy s výnosem při poloviční odepsanosti majetku, čímž je zajištěn ve výpočtech rovnoměrný zisk po celé přiměřené časové období. Střední hodnota výnosu je v případě účastníka řízení ve výši [REDACTED] %, což by znamenalo, že návratnost použitého kapitálu by byla zajištěna již v 7. roce užívání příslušného majetku. Ke stejné procentuální výši střední hodnoty výnosu dospěl rovněž Energetický regulační úřad v napadeném rozhodnutí, ačkoliv v odůvodnění uvedl, že do výpočtů zahrnul pouze pořizovací cenu horkovodu, i když je zřejmé, že při zjišťování této hodnoty vycházel i z ceny za pořízení věcného břemene (bez této částky by střední hodnota výnosu vycházela nepatrně jinak – [REDACTED] %).

Takto zjištěné období návratnosti nelze v žádném případě považovat za přiměřené, zvláště když účastník řízení odhadl dobu životnosti horkovodu na [REDACTED] let. Zisk takto uplatňovaný není ziskem přiměřeným, a to ani s ohledem na výši ceny tepelné energie, jak předpokládá bod (4.1) přílohy č. 1 cenového rozhodnutí, neboť cena tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč s DPH se pohybuje v horních úrovních cen uplatňovaných dodavateli tepelné energie v České republice. Účastník řízení tak neoprávněně navyšuje cenu tepelné energie, přičemž zisk v jeho kalkulaci tvoří jednu z hlavních položek ceny, čímž je tato cena ovlivňována výrazným způsobem.

Naopak při použití prvostupňovým správním orgánem zjištěné horní obvyklé výše zisku ve výši [REDACTED] Kč spolu s úroky z prodlení odpovídajícím úrokům z bankovních úvěrů ve výši [REDACTED] Kč vychází střední hodnota výnosu na [REDACTED] %, což je obvyklá výnosová výše zajišťující přiměřenou návratnost použitého kapitálu v přiměřeném časovém období.

Co se týče jedné z podstatných a opakovaných námitek účastníka řízení o nemožnosti přezkoumání srovnatelných subjektů, se kterými bylo pracováno pro účely zjišťování horní obvyklé výše zisku, s touto námitkou se neztotožňuji. Jestliže má být v rámci cenové regulace posuzována ekonomická oprávněnost určitých nákladů a pokud má správní orgán postupovat podle úvahy, zda by dané náklady v konkrétních poměrech řádný hospodář vynaložil, a je tedy zapotřebí zjistit, jak by řádný hospodář postupoval, a jestliže tuto otázku správní orgán hodlal řešit prostřednictvím srovnání, pak je povinností Energetického regulačního úřadu ve smyslu právních závěrů rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. května 2011, sp. zn. 62 Ca 48/2009, zajistit podklady k takovému srovnání, toto srovnání v odůvodnění svého rozhodnutí následně uskutečnit a tím přezkum svých úvah ve správním soudnictví umožnit. Z tohoto důvodu Energetický regulační úřad vložil do kontrolního spisu veškeré vstupní údaje reportované v automatických sestavách, které následně vstupovaly do výpočtů použité statistické a srovnávací metody, kdy na základě určitých kritérií byly zvoleny filtry

pro vyhledání srovnatelných cenových lokalit s lokalitou účastníka řízení. Ačkoliv se jednalo o stovky listin, správní orgán tyto do spisu zařadil, aby měl účastník řízení možnost seznámit se s údaji, z nichž se při posuzování přiměřeného zisku vycházelo. Výsledek tohoto srovnání, tj. identifikace srovnatelných cenových lokalit, je pak pro jednotlivé roky přehledně shrnut v tabulce na listinách č. 1537 a 1538 kontrolního spisu sp. zn. KO-07061/2014-ERU. Účastník řízení tak měl možnost i přes velké množství dokumentů zařazených do spisu seznámit se s těmi cenovými lokalitami příslušných dodavatelů tepelné energie, které byly správním orgánem vyhodnoceny jako srovnatelné.

Protože jsou však vstupní údaje pro výpočty údajů převzatými z regulačních výkazů, které dodavatelé tepelné energie posílají Energetickému regulačnímu úřadu na základě energetického zákona, jež obsahují hodnoty technických i ekonomických ukazatelů, které nejsou veřejně dostupné, mohou o výrobě a interních poměrech příslušných dodavatelů mnoho vypovídat a dají se finančně využít či zneužít k jiným účelům. Příkladem může být podrobná znalost podmínek podnikání a výše a druhu jednotlivých nákladů vynaložených jedním dodavatelem v určité cenové lokalitě, která by mohla být zneužita ve prospěch jiného dodavatele vyrábějícího tepelnou energii z obnovitelných zdrojů, neboť držitel licence na rozvod tepelné energie má podle § 27 odst. 1 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, přednostní povinnost vykupovat teplo vyrobené z obnovitelných zdrojů a za tím účelem připojit výrobu tepla k rozvodnému tepelnému zařízení, ovšem za podmínky, že tím nebudou zvýšeny celkové náklady na pořízení tepla pro stávající odběratele držitele licence na rozvod tepelné energie (§ 27 odst. 2 písm. c) téhož zákona). Je tak zřejmé, že by výrobce tepelné energie z obnovitelných zdrojů při znalosti takových údajů měl značně zjednodušenou pozici a mohl by postupovat s cílem vytlačit konkurenčního dodavatele z trhu. To je pouze jeden z příkladů, jak může ke zneužití údajů z regulačních výkazů dojít, přičemž je evidentní, že takové údaje je třeba utajovat a chránit.

V této souvislosti odkazují na aplikaci § 96 odst. 4 energetického zákona, neboť toto ustanovení výslovně rozšiřuje povinnost mlčenlivosti při nahlížení do spisu kromě jiných zákonem chráněných nebo uznaných tajemství rovněž na zachování obchodního tajemství nebo ochranu důvěrných informací z obchodního styku podle obchodního zákoníku. Údaje obsažené v regulačních výkazech, které držitelé licencí předkládají Energetickému regulačnímu úřadu ze zákona pro výkon jeho zákonem stanovených oprávnění, obsahují citlivá data, která nejsou určena veřejnosti. V souvislosti s § 38 odst. 6 správního řádu upravujícího nahlížení do částí spisu, v nichž jsou obsaženy utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti, bylo účastníkovi řízení do této části spisu umožněno nahlédnout, nikoli však činit si výpisy a pořizovat si kopie spisu, neboť se § 38 odst. 4 tohoto zákona v takovém případě nepoužije. Účastníkovi řízení tak nebylo upřeno právo nahlížení do spisu, které mohl realizovat i opakovaně, nicméně právní předpisy neumožňují si z takovéto části spisu činit kopie nebo výpisy. Domáhá-li se dále účastník řízení postupu, který byl vůči němu užít v minulosti v jiném správním řízení, kde byl rovněž účastníkem řízení a v němž si mohl z této části spisu činit jak kopie, tak i výpisy, neboť se nejednalo o neveřejnou část spisu, pak podotýkám,

že nesprávná správní praxe nemůže správní orgán zavazovat do budoucna a účastník se jí nemůže dovolávat.

Kromě toho, že účastník řízení měl možnost se se všemi rozhodnými údaji seznámit, lze s určitou dávkou nadsázky konstatovat, že pro přezkoumání srovnávací metody správního orgánu nebylo potřeba znát konkrétní data jednotlivých dodavatelů tepelné energie, protože se jedná o data objektivní a pravdivá, která jsou převzata z regulačních výkazů (regulační výkazy jsou Energetickým regulačním úřadem kontrolovány a v případě jejich nepředložení nebo uvedení nepravdivých údajů je s dodavatelem tepelné energie zahájováno správní řízení o spáchání správního deliktu), reportována pomocí počítačového programu v automatických sestavách a dále rovněž pomocí počítačových procesů vyselektována tak, aby vyšly výsledky odpovídající zadaným kritériím. Uvedená kritéria (nebo také filtry) byla přezkoumatelným způsobem popsána v napadeném rozhodnutí a dále rozvedena v tomto rozhodnutí. Účastník řízení by tak spíše než rozporování toho, zda je zjištěná cenová lokalita skutečně srovnatelná, mohl zpochybňovat samotnou metodu, jak se ke srovnatelným cenovým lokalitám dospělo, neboť výsledek srovnávání je již pouze objektivním matematickým výsledkem zadaných blíže specifikovaných kritérií a zpracovaných objektivních dat.

V tomto smyslu pak účastník řízení namítá, že při výběru srovnatelných cenových lokalit nebyla zohledněna potřeba investice ve výši [REDAKCE]. Kč do cenové lokality „Praha 10 – K Rybníčkům 282/19“ a potřeba investice nebyla posuzována ani u jiných (srovnatelných) cenových lokalit. Avšak ani s touto námitkou nemohu souhlasit. Je logické, že dvě cenové lokality nemohou být nikdy zcela totožné z hlediska struktury stáří používaného majetku, okamžité nutnosti oprav či investic, či vývoje počtu odběrných míst, zákon o cenách nicméně explicitně požaduje posouzení srovnatelných ekonomických činností. Proč výběr srovnatelných cenových lokalit považuji za souladný se zákonem, jsem již uvedla výše, pouze bych k tomu doplnila, že investice účastníka řízení byly ve vztahu k přiměřenému zisku velmi podrobně posuzovány a odůvodněny, resp. k nim bylo důsledně přihlíženo, na právním závěru o nepřiměřenosti zisku to však ničeho nezměnilo. Nutnost nezbytných investic je pak otázkou každé cenové lokality a každého dodavatele tepelné energie, neboť je nepochybné, že technická zařízení nelze provozovat nad rámec jejich technické životnosti a postupně musí dojít k pořízení nových zařízení či modernizaci těch stávajících. Investice je však třeba vynakládat v průběhu doby v každé cenové lokalitě a v posuzované cenové lokalitě účastníka řízení nevyjímaje. Není to však skutečnost, která by vylučovala srovnatelnost cenových lokalit. Zisk v ceně tepelné energie musí zajišťovat právě návratnost kapitálu použitého, tj. investic již vynaložených. Vedle nákladů vstupujících do ceny (odpisy majetku, leasingové splátky atd.) takto postupně dochází k průběžné akumulaci prostředků na nové investice v závislosti na výši investic v minulosti realizovaných prostřednictvím jejich návratnosti. Jedná se o nástroj individualizace zisku oproti obecnému kritériu srovnatelnosti.

V neposlední řadě účastník řízení Energetickému regulačnímu úřadu vytýká, že považuje zisk jen za prostředek návratnosti kapitálu a nezohledňuje, že má zajišťovat rovněž výdělek. V tomto ohledu lze odkázat na definici v zákoně o cenách, která skutečně hovoří o přiměřeném zisku jako zisku, který zajišťuje přiměřenou návratnost použitého kapitálu v přiměřeném časovém období. To ovšem neznamená, že regulovaný zisk, který byl určen Energetickým regulačním úřadem jako přiměřený, nezajišťuje účastníkovi řízení

již zmíněný výdělek, neboť návratnost použitého kapitálu není v oblasti teplárenství zajišťována toliko ziskem, nýbrž celkovou cenou tepelné energie, v níž jsou zohledněny náklady, které účastník řízení na výrobu tepelné energie vynaložil. Jestliže tedy dodavatel pořídil nové tepelné zařízení do svého vlastnictví, jeho pořizovací cena se rozkládá po dobu odhadované životnosti do ceny tepelné energie ve formě odpisů. V případě pronajatého zařízení na základě nájmu či leasingu vstupují náklady na užívání majetku do ceny prostřednictvím stejně nazvaných položek. Stejně tak pokud zařízení vyžaduje údržbu či opravy slouží k úhradě těchto nákladů položka kalkulace Opravy a údržba, příp. vzniklé náklady na mzdy vstupují do ceny tepelné energie v položce Mzdy a zákonné pojištění. Stejným způsobem by se dalo pokračovat dále. Je tak více než zřejmé, že v rámci jednotlivých nákladových položek kalkulace ceny tepelné energie, společně se ziskem jako další položky kalkulace, dochází k návratnosti vynaložených nákladů, a to včetně provedených investic. Zisk nicméně není pouze prostředkem návratnosti použitého kapitálu, ale rovněž zahrnuje přiměřený výnos z tohoto kapitálu.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu jsem jako odvolací správní orgán vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 správního řádu byly uvedeny důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro změnu či zrušení napadeného rozhodnutí, zamítám tímto rozklad účastníka řízení a napadené rozhodnutí potvrzují.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Alena Vitásková, v. r.
předsedkyně Energetického regulačního úřadu

-Otisk úředního razítka-

Obdrží:

České teplo s.r.o., prostřednictvím JUDr. Stanislava Lžičáře